

## ODKAZY NA MT 22,37 – „MILUJ HOSPODINA, BOHA SVÉHO“

Slyš, Izraeli, Hospodin je náš Bůh, Hospodin jediný. Budeš milovat Hospodina, svého Boha, celým svým srdcem a celou svou duší a celou svou silou. (Dt 6,4-5)

Tobě bylo odhaleno poznání, že Hospodin je Bůh; kromě něho není žádný jiný. (Dt 4,35)

Nyní hledte, jsem jedině já, jiný bůh vedle mne není, já usmrcuji i obživuji, zdeptal jsem, a zase zhojím, není, kdo by vytrhl z mé ruky. (Dt 32,39)

Nyní tedy, Izraeli, co od tebe požaduje Hospodin, tvůj Bůh? Jen aby ses bál Hospodina, svého Boha, chodil po všech jeho cestách, miloval ho a sloužil Hospodinu, svému Bohu, celým svým srdcem a celou svou duší, (Dt 10,12)

Já jsem Hospodin a jiného už není, mimo mne žádného Boha není. Přepásal jsem tě, ač jsi mě neznal,

Toto praví Hospodin, stvořitel nebe, onen Bůh, jenž vytvořil zemi, jenž ji učinil, ten, jenž ji upevnil na pilířích; nestvořil ji, aby byla pustá, vytvořil ji k obývání: „Já jsem Hospodin a jiného už není.

Obraťte se ke mně a dojdete spásy, veškeré dálavy země. Já jsem Bůh a jiného už není. (Iz 45,5.18.22)

Hospodin usmrcuje i obživuje, do podsvětí přivádí a vyvádí též odtud. (1 Sam 2,6)

On působí bolest, ale též obváže rány, co rozdrtí, vyléčí svou rukou. (Job 5,18)

„Pojďte, vraťme se k Hospodinu, on nás rozsápal a také zhojí, zranil nás a také obváže. (Oz 6,1)

Když izraelský král dopis přečetl, roztrhl své roucho a řekl: „Jsem snad Bůh, abych rozdával smrt nebo život, že ke mně posílá někoho, abych ho zbavil malomocenství? Jen uvažte a pohleďte, že hledá proti mně záminku!“ (2Kr 5,7)

Když to král Chizkijáš uslyšel, roztrhl své roucho, zahalil se žíněnou suknicí a vešel do Hospodinova domu. (2 Kr 19,1)

Proto se král Chizkijáš a prorok Izajáš, syn Amósův, modlili a úpěnlivě volali k nebesům. Hospodin poslal anděla a zahubil v táboře asyrského krále všechny bohatýry, vévody a velitele. Král musel s ostudou odtáhnout zpět do své země. Když vešel do domu svých bohů, ti, kteří vzešli z jeho lůna, jej tam srazili mečem. Hospodin zachránil Chizkijáše a obyvatele Jeruzaléma z rukou Sancheríba, krále asyrského, i z rukou ostatních nepřátel a zabezpečil je ze všech stran. Mnozí přinášeli do Jeruzaléma dary Hospodinu i vzácné dary Chizkijášovi, králi judskému. Od té chvíle byl v očích všech pronárodů vyvýšený. (2Pa 32,20-23)

Člověče, bylo ti oznámeno, co je dobré a co od tebe Hospodin žádá: jen to, abys zachovával právo, miloval milosrdenství a pokorně chodil se svým Bohem. (Mi 6,8)

## ODKAZY NA MT 22,39 – „MILUJ SVÉHO BLIŽNÍHO“

Nebudeš se mstít synům svého lidu a nezanevřeš na ně, ale budeš milovat svého bližního jako sebe samého. Já jsem Hospodin. (Lv 19,18)

Tam však byl Hospodinův prorok jménem Odéd. Ten vyšel naproti oddílu přicházejícímu do Samaří. Řekl jim: „Hle, Hospodin, Bůh vašich otců, vydal ve svém rozhořčení Judu do vašich rukou. Ale vy jste je vraždili tak zběsile, že to volá až do nebes. A teď jste si usmyslili, že Judejce a obyvatele Jeruzaléma ujařmíte jako své otroky a otrokyně. Neproviňujete se tím právě vy sami vůči Hospodinu, svému Bohu? Slyšte mě nyní a propusťte zajatce, které jste u svých bratří zajali. Vždyť Hospodin proti vám plane hněvem.“

Tu povstali někteří z efrajimských představitelů, Azarjáš, syn Jóchananův, Berekjáš, syn Mešilemótův, Jechizkijáš, syn Šalúmův, a Amasa, syn Chadlajův, proti těm, kteří přišli z válečného tažení, a řekli jim: „Nepřivádějte sem ty zajatce! Chcete, abychom se provinili proti Hospodinu a připojili k našim hříchům a proviněním další? Vždyť našich vin je beztak mnoho a hněv Boží plane proti Izraeli.“ Ozbrojenci se tedy v přítomnosti velitelů a celého shromáždění vzdali zajatců i lupu. Tu povstali muži uvedení jménem, ujali se zajatců a ze získané kořisti oblékli všechny nahé. Oblékli je a obuli, dali jim najíst a napít, ošetřili je a všechny, kdo únavou klesali, dopravili na oslech a převedli do Jericha, Palmového města, k jejich bratřím. Potom se vrátili do Samaří. (2Pa 28,9-15)

Řekl mu: „Nepobíjej. Což jsi je zajal svým mečem a lukem, abys je pobil? Předlož jim chléb a vodu, ať jedí a pijí. Pak ať jdou ke svému pánu.“ (2Kr 6,22)

Hladoví-li ten, kdo tě nenávidí, nasyť jej chlebem, žízní-li, napoj ho vodou, tím shrneš řeřavé uhlí na jeho hlavu a Hospodin ti odplatí. (Př 25,21n)

Poznámka k poslednímu verši Př 25,21n – výklad: mít nádobu se žhavými uhlíky na hlavě, bývalo v Egyptě výrazem hlubokého pokání. Laskavým jednáním je možno přivést protivníka ke změně smýšlení a to je pomoc nejdůležitější.